

Тут ще мерці на дощ видющим сняться.
Тут ще добро на поводі ведуть.
Босоніж юні відьми по воді, —
І навіть хвиля від ходи не мнеться.

Тут на схід сонця котить колісниця
(З-під квочки щойно, всі колеса — риби):
Повітря на чайне пір'я дробить, —
Й старці пильнують, щоб її торкнутись,

Бо притьмом понесе в світи неслвітні,
Де всі оселі з чебрецю і манни,
Де замість ніг — продовженням — світанок

Без жодних саден, опухів, затінь.
Де крізь безусту плоть, що квола й змінна,
Вже проступа молочним колом сутність.